

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Deadic Marian xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 27.09.2016 – 05.12.2017;

Instanța de apel: 15.01.2018 – 27.03.2019;

Instanța de recurs: 08.07.2019 – 01.10.2019;

Instanța de apel: 31.10.2019 – 17.12.2020;

Instanța de recurs: 15.03.2021 – 12.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Rîșcani) din 05 decembrie 2017, Deadic Marian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Deadic Marian, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Deadic Marian în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 2 045 (două mii, patruzeci și cinci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Deadic Marian, deținând funcția de șef de sector de poliție nr. 3 Costești al Inspectoratului de poliție Rîșcani al IGP al MAI potrivit Ordinului nr. 27 EF din 06 martie 2013, și fiind astfel, conform art. 123 alin. (1) Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, având gradul special de locotenent colonel de poliție, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 3 al

Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 24 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, încălcând grav prevederile art. 4 alin. (2) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, care stipulează că poliția nu aplică, nu încurajează și nu tolerează tortura, tratamentul inuman sau degradant; pct. 15) lit. f), g), m) și n) precum și pct. 16) lit. a) și b) din Codul de etică și deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10 mai 2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să vegheze întotdeauna la spiritul drepturilor fundamentale ale fiecăruia, precum și la libertatea de gândire, de conștiință, de religie, de exprimare, de reuniune pacifistă, de circulație și la dreptul asupra bunurilor proprii; să acționeze cu integritate și respect față de populație, ținând cont în mod special de situația indivizilor care fac parte din grupuri vulnerabile; să aplice forța fizică, mijloacele speciale și arma de foc numai în cazurile și în modul prevăzute de legislație; să respecte principiul prezumției nevinovăției, asigurând persoanei dreptul de a fi informat în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege, despre bănuielile formulate împotriva sa și despre dreptul său la apărare; colaboratorului de poliție îi este interzis să aplice, să încurajeze sau să tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla; să recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută, și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim; art. 4 alin. (1) și art. 5 al Legii nr. 218 din 19 octombrie 2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc; și a obligațiilor funcționale stipulate în fișa postului funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la tortură; să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru respingerea atacurilor asupra cetățenilor, asupra reprezentanților legali, asupra altor persoane antrenate în asigurarea ordinii și siguranței publice și în combaterea criminalității pentru curmarea încălcărilor de lege, pentru reținerea delicventelor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale în cazul în care metodele neviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin; să respecte Constituția Republicii Moldova; să nu aplice, să nu încurajeze și să nu tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a întreprins acțiuni de tortură în privința unei persoane minore, provocându-i dureri și suferințe fizice și psihice puternice în următoarele circumstanțe.

La 23 octombrie 2015, în perioada orelor 14:00-14:30, fiind o persoană cu funcție de răspundere, sub pretextul investigării a două cazuri de furt, avute loc pe teritoriul administrativ unde el activa, urmărind în special scopul obținerii de la elevul școlii auxiliare interne al orașului Costești, r-nul Rîșcani,

xxxxx xxxxx a mărturisirilor despre săvârșirea furtului de bicicletă de la xxxxx xxxxx, de pe teritoriul orașului Costești, r-nul Rîșcani și a furtului de bani de la minora xxxxx xxxxx, precum și pedepsirii lui xxxxx xxxxx pentru săvârșirea acestor două sustrageri de bunuri materiale, știind cu certitudine despre vârsta minoră a acestuia, s-a prezentat la sediul școlii auxiliare internat din orașul Costești, r-nul Rîșcani, unde, în biroul directoarei acestei instituții de învățământ Darea Maria, intenționat, a întreprins un șir de acțiuni de tortură în privința acestui minor, ce s-au materializat în aplicarea forței fizice față de victima xxxxx xxxxx, prin lovirea acestuia cu palma de două ori în regiunea capului și provocarea lui a unei senzații fizice negative pronunțate de durere în regiunea locurilor aplicării loviturilor; ordonarea și dezbrăcarea în prezența a doi colegi de școală xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx și a doi profesori ai instituției nominalizate de învățământ, Darea Maria și Ursache Luminița, a victimei minore xxxxx xxxxx, de haine până la lingerie intimă, cu ulterioara percheziționare a lui și impunere de a efectua ocolul școlii internat, în lipsa îmbrăcămintei, în văzul tuturor elevilor și a personalului instituției de învățământ, stare de fapt ce a influențat psihicul victimei de pe urma situații de batjocură și luare în râs de pe urma acestor acțiuni, ultimul începând să plângă; demonstrarea victimei a unui creion luat de pe masa directoarei cu concomitentă amenințare a minorului xxxxx xxxxx cu introducerea în orificiul anal al acestui obiect, stare de fapt ce pe moment i-a insuflat teama de o realizare eminentă a acestei amenințări și lipsa de siguranță a lui în fața acestei amenințări – acțiuni, care în ansamblu și în totalitatea lor, reieșind din caracterul și conținutul lor, circumstanțele în care au fost comise, reacția tuturor participanților în timpul realizării lor, personalitatea victimei, au provocat puternice dureri, suferințe fizice și psihice victimei xxxxx xxxxx, exprimate în apariția la partea vătămată a sentimentului de teamă, de inferioritate și rușine față de cei din jur, a refuzului categoric al minorului de a frecventa instituția de învățământ.

Acțiunile inculpatului Deadic Marian au fost încadrate în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, *cauzarea intenționată a durerii și suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică care acționează cu titlul oficial, săvârșit cu bună știință asupra unui minor.*

2.1. Instanța de judecată a reținut că potrivit învinuirii înaintate inculpatului Deadic Marian conform prevederilor art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, deși acțiunile acestuia întrunesc toate elementele componente ale infracțiunii incriminate – obiectul juridic, latura obiectivă, latura subiectivă și subiectul, totuși există îndoieli privind gradul de gravitate a durerii și a suferinței cauzate victimei minore, din care motiv prima instanță a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Deadic Marian să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept, pe un termen de 10 ani, și dispunerea încasării din contul lui Deadic Marian în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 2 045 lei.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu a apreciat corespunzător declarațiile părții vătămate minore și ale martorilor, care au declarat circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către Deadic Marian, declarații care sunt veridice, consecvente și nu au fost combătute prin alte probe, cât și gravitatea faptelor săvârșite de inculpat, reliefată de modalitatea concretă în care s-a constatat că fapta a fost săvârșită: persoană cu funcție de răspundere, audierea părții vătămate minore și a martorilor în lipsa reprezentanților legali; poziția de vulnerabilitate a victimei față de inculpat; dorința de a obține mărturisiri de la minorul xxxxx xxxxx, despre săvârșirea furtului de bicicletă de la xxxxx xxxxx, de pe teritoriul orașului Costești, r-nul Rîșcani și a furtului de bani de la minora xxxxx xxxxx; prezența colegilor din școală, cât și a persoanelor din corpul didactic de alt gen; aplicarea violenței fizice în privința minorului xxxxx xxxxx, exprimate prin lovirea acestuia cu palma de două ori în regiunea capului; ordonarea și dezbrăcarea de haine până la lingerie intimă, cu ulterioara percheziționare a victimei minore și impunerea de a efectua ocolul școlii internat, în lipsa îmbrăcăminte, în văzul tuturor elevilor și a personalului instituției de învățământ, demonstrarea victimei a unui creion luat de pe masa directoarei cu concomitentă amenințare a minorului xxxxx xxxxx cu introducerea în orificiul anal a acestui obiect, stare de fapt ce a influențat psihicul victimei de pe urma situației de batjocură și luare în răs de pe urma acestor acțiuni, ultimul începând să plângă; teama de o realizare eminentă a acestei amenințări și lipsa de siguranță a lui în fața acestei amenințări – acțiuni, care în ansamblu și în totalitatea lor, reieșind din caracterul și conținutul lor, circumstanțele în care au fost săvârșite, reacția tuturor participanților în timpul realizării lor și personalitatea victimei, au provocat puternice dureri, suferințe fizice și psihice victimei, exprimate în apariția la partea vătămată a sentimentului de teamă, de inferioritate și rușine față de cei din jur, a refuzului categoric al minorului de a frecventa instituția de învățământ.

De asemenea, a invocat acuzarea că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, se confirmă și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și care au fost cercetate în ședința de judecată.

În opinia părții acuzării, prima instanță eronat a apreciat că durerea sau suferința provocată victimei nu a fost puternică, deoarece din probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești și prezentate de acuzare, s-a stabilit

modalitatea de săvârșire a infracțiunii de tortură, fiind probată modalitatea în care a avut loc, și prin acțiunile inculpatului Deadic Marian, au survenit urmări ce constituie suferințe fizice sau psihice puternice, după cum este reglementată latura obiectivă a infracțiunii de tortură prevăzută de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, tortura, adică orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice.

Astfel, a precizat acuzarea, că concluziile instanței de apel referitor la faptul că părții vătămate minore nu i-au fost cauzate suferințe fizice ori psihice puternice, întrucât potrivit concluziei actului nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 17 decembrie 2015, prin care comisia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie a stabilit, că semne ale traumei psihologice la xxxxx xxxxx nu se constată, se combat prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, atât prin declarațiile părții vătămate minore xxxxx xxxxx, precum și prin declarațiile martorilor, or, la caz, au fost prezentate probe instanței, care demonstrează faptul că inculpatul Deadic Marian i-a cauzat suferințe fizice și psihice puternice părții vătămate, din care motiv acțiunile acestuia se încadrează în baza art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal.

În acest context, a menționat că în ședința de judecată, au fost probate și scopurile speciale, care obligatoriu trebuie să fie prezente în realizarea laturii subiective în cazul încadrării unei fapte ca infracțiune de tortură, reglementată în varianta tip de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, și anume: obținerea de la persoana efectiv torturată sau de la o persoană terță a informațiilor sau mărturisirilor; pedepsirea persoanei efectiv torturate pentru un act pe care această persoană sau terță persoană l-a săvârșit ori este bănuită că l-a comis; intimidarea sau exercitarea de presiuni asupra persoanei efectiv torturate sau asupra unei terțe persoane.

Prin urmare, a conchis acuzarea că prima instanță greșit a reîncadrat acțiunile lui Deadic Marian din prevederile art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal.

Cu referire la dispunerea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Deadic Marian, în sumă de 2045 lei, a precizat că prima instanță a ignorat prevederile art. 227 alin. (1), 229 Cod de procedură penală, în acest sens.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, a fost admis apelul din alte motive decât cele declarate, casată parțial sentința primei instanțe, în latura penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Deadic Marian, considerat condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani, iar potrivit art. 90

Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Deadic Marian, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că apelul procurorului urmează a fi admis din alte motive decât cele declarate, doar în latura constatării (descrierii) faptei infracționale, cu menținerea în acest sens a motivării faptei infracționale, calificării juridice a faptei infracționale, pedepsei penale, cheltuielilor judiciare și chestiunii privind corpurile delictive.

Astfel, instanța de apel a menționat, că deși prima instanță a calificat corect fapta infracțională incriminată lui Deadic Marian în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal și just a motivat toate elementele componente ale acestei infracțiuni prin prisma circumstanțelor cauzei și prevederilor legale, totuși la descrierea circumstanțelor faptei infracționale a admis o eroare de drept, preluând din rechizitoriu calificativul „puternice” și „pronunțate”, pe care de fapt le-a exclus prin motivare.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că Deadic Marian, deținând funcția de șef de sector de poliție nr. 3 Costești al Inspectoratului de poliție Rîșcani al IGP al MAI potrivit ordinului nr. 27 EF din 06 martie 2013, și fiind astfel, conform art. 123 alin. (1) Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, având gradul special de locotenent colonel de poliție, în timpul îndeplinirii obișnuiților de serviciu, contrar prevederilor art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 24 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; încălcând grav prevederile art. 4 alin. (2) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, care stipulează că poliția nu aplică, nu încurajează și nu tolerează tortura, tratamentul inuman sau degradant; pct. 15) lit. f), g), m) și n) precum și pct. 16) lit. a) și b) din Codul de etică și deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10 mai 2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să vegheze întotdeauna la spiritul drepturilor fundamentale ale fiecăruia precum și la libertatea de gândire, de conștiință, de religie, de exprimare, de reuniune pacifistă, de circulație și la dreptul asupra bunurilor proprii; să acționeze cu integritate și respect față de populație, ținând cont în mod special de situația indivizilor care fac parte din grupuri vulnerabile; să aplice forța fizică, mijloacele speciale și arma de foc numai în cazurile și în modul prevăzut de legislație; să respecte principiul prezumției nevinovăției, asigurând persoanei dreptul de a fi informat în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege, despre bănuielile formulate împotriva sa și despre dreptul său la apărare; colaboratorului de poliție îi este interzis să aplice, să încurajeze sau să tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla; să recurgă la

forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută, și nu în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim; art. 4 alin. (1) și art. 5 al Legii nr. 218 din 19 octombrie 2012 privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor speciale și a armelor de foc; și a obligațiilor funcționale stipulate în fișa postului funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la tortură; să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru respingerea atacurilor asupra cetățenilor, asupra reprezentanților legali, asupra altor persoane antrenate în asigurarea ordinii și siguranței publice și în combaterea criminalității, pentru curmarea încălcărilor de lege, pentru reținerea delicventelor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale în cazul în care metodele neviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin; să respecte Constituția Republicii Moldova; să nu aplice, să nu încurajeze și să nu tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolute și numai în măsura necesară atingerii unui obiect legitim, a întreprins acțiuni de tortură în privința unei persoane minore, provocându-i dureri și suferințe fizice și psihice în următoarele circumstanțe:

La 23 octombrie 2015, în perioada orelor 14:00-14:30, fiind o persoană cu funcție de răspundere, sub pretextul investigării a două cazuri de furt, care au avut loc pe teritoriul administrativ unde el activa, urmărind în special scopul obținerii de la elevul școlii auxiliare internat al or. Costești, r-nul Rîșcani, xxxxx xxxxx a mărturisirilor despre săvârșirea furtului de bicicletă de la xxxxx xxxxx, de pe teritoriul or. Costești, r-nul Rîșcani și a furtului de bani de la minora xxxxx xxxxx, precum și pedepsirii lui xxxxx xxxxx pentru săvârșirea acestor două sustrageri de bunuri materiale, știind cu certitudine despre vârsta minoră a acestuia, s-a prezentat la sediul școlii auxiliare internat din or. Costești, r-nul Rîșcani, unde, în biroul directoarei acestei instituții de învățământ Darea Maria, intenționat, a întreprins un șir de acțiuni de tortură în privința acestui minor, ce s-au materializat în: aplicarea forței fizice față de victima xxxxx xxxxx, prin lovirea acestuia cu palma de două ori în regiunea capului și provocarea lui a unei senzații fizice negative de durere în regiunea locurilor aplicării loviturilor; ordonarea și dezbrăcarea, în prezența a doi colegi de școală xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx și a doi profesori ai instituției nominalizate de învățământ, Darea Maria și Ursache Luminița, a victimei minore xxxxx xxxxx, de haine până la lingerie intimă, cu ulterioara percheziționare a lui și impunere de a efectua ocolul școlii internat, în lipsa îmbrăcămintei, în văzul tuturor elevilor și a personalului instituției de învățământ, stare de fapt ce a influențat psihicul victimei de pe urma situației de batjocură și luare în râs de pe urma acestor acțiuni, ultimul începând să plângă; demonstrarea victimei a unui creion luat de pe masa directoarei cu concomitentă amenințare a minorului xxxxx xxxxx cu introducerea în orificiul anal a acestui obiect, stare de fapt ce pe moment i-a insuflat teama de o realizare eminentă a acestei amenințări și lipsa de siguranță a lui în fața acestei amenințări – acțiuni, care în ansamblu și în totalitatea lor,

reieșind din caracterul și conținutul lor, circumstanțele în care au fost săvârșite, reacția tuturor participanților în timpul realizării lor, personalitatea victimei, au provocat dureri, suferințe fizice și psihice victimei xxxxx xxxxx, exprimate în apariția de teamă, de inferioritate și rușine față de cei din jur, a refuzului categoric al minorului de a frecventa instituția de învățământ.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a calificat fapta în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, și anume cauzarea intenționată a unei dureri și suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică care acționează cu titlul oficial, săvârșit cu bună știință asupra unui minor.

Referitor la cheltuielile judiciare, a menționat că în cazul în care expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitare acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum pledează procurorul.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar a indicat, că prima instanță, cât și instanța de apel, nu au apreciat corespunzător declarațiile părții vătămate minore și ale martorilor, care au declarat circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpat, declarații care sunt veridice, consecvente și nu au fost combătute prin alte probe, precum și gravitatea faptelor săvârșite de Deadic Marian, reliefată de modalitatea concretă în care s-a constatat fapta.

Astfel, a menționat acuzarea că urmau a fi apreciate, în primul rând declarațiile părții vătămate minore xxxxx xxxxx, a martorilor Belinschi Arcadie, xxxxx xxxxx, xxxxx xxxxx, Aftanas Marcel, Dîrda Marcel, Deadic Anatol, precum și probele scrise, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 octombrie 2015; procesul-verbal de examinare din 28 octombrie 2015, prin care a fost examinat dosarul personal al elevului școlii auxiliare internat xxxxx xxxxx, a.n. xxxxx; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29 octombrie 2015, cu tabel foto anexă, prin care a fost examinat teritoriul școlii auxiliare internat din or. Costești, r-nul Rîșcani, de expertiză medico-legală nr. 234/D din 16 noiembrie 2015, potrivit căruia în rezultatul examinării minorului xxxxx xxxxx, careva date obiective despre prezența unor vătămări corporale lipsesc; copia extrasului din ordinul nr. 27 ef din 06 martie 2013, prin care locotenentul colonel de poliție Deadic Marian, a fost numit, prin transfer, șef al sectorului de poliție nr. 3 Costești al Inspectoratului de poliție Rîșcani; actul nr. 204a-2016 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 26 aprilie 2016, prin care comisia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie a constatat că Deadic Marian, de maladii psihice nu suferă, însă prezintă un diagnostic de tulburare organică de personalitate, care se confirmă prin faptul că pe perioada

vieții a suportat mai multe TCC cu și fără abolire de conștiință. Acuze periodice la cefalee, nervozitate, primirea tratamentului cu tranchilizante, puse de HTA în situații stresante, amețeli. Nu are nevoie de tratament prin constrângere. În perioada săvârșirii infracțiunii care i se incriminează, în ziua de 23 octombrie 2015, după cum rezultă din materialele cauzei penale și examenul psihic prezent, acesta tulburări psihice nu a manifestat, însă fiind sub acțiunea medicației tranchilizante, nu se exclude o capacitate redusă de conștientizare a celor expuse (expresia cu creionul), astfel că, în caz de demonstrare a culpei, poate cădea sub sacțiunea art. 231 Codul penal; procesul-verbal de ridicare din 06 septembrie 2016, prin care a fost ridicat catalogul clasei a IV-a, anul 2015, al școlii auxiliare internat Costești, r-nul Rîșcani; procesul-verbal de examinare din 06 septembrie 2016, prin care a fost examinat catalogul clasei a IV-a, al școlii auxiliare internat Costești, r-nul Rîșcani, în rezultatul căruia fiind verificată evidența frecvenței elevului xxxxx xxxxx pentru zilele de 24 octombrie 2015 – 30 octombrie 2015, s-a stabilit că acesta a absentat motivat de la școală, de la data de 26 octombrie 2015 până la 30 octombrie 2016, fiind confirmat faptul dat prin litera „m”, ceea ce potrivit instrucțiunii privind completarea catalogului școlar (clasele I-IV), reprezintă absența motivată de la școală.

Prin urmare, acuzarea a indicat că instanțele de fond au apreciat eronat faptul că durerea sau suferința provocată victimei nu a fost puternică, deoarece din probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, prezentate de acuzare, s-a identificat modalitatea de săvârșire a infracțiunii de tortură prin acțiunile inculpatului Deadic Marian și au survenit urmări ce constituie suferințe fizice sau psihice puternice, după cum este reglementată latura obiectivă a infracțiunii de tortură în art. 166¹ alin. (3) Cod penal, tortura, adică orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice.

În opinia acuzării, urmează a fi apreciat critic argumentul instanței de judecată, precum că părții vătămate minore nu i-au fost cauzate suferințe fizice ori psihice puternice, reieșind din concluzia actului nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 17 decembrie 2015, prin care comisia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie a stabilit că semne ale traumei psihologice la xxxxx xxxxx nu se constată, deoarece se combate cu probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședințe de judecată, atât prin declarațiile părții vătămate minore xxxxx xxxxx, precum și prin declarațiile martorilor.

În acest context, a susținut că au fost prezentate probe instanței de judecată care demonstrează faptul că inculpatul Deadic Marian i-a cauzat suferințe fizice și psihice puternice părții vătămate, și astfel acțiunile acestuia cad sub incidența infracțiunii de tortură, art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal.

De asemenea, a precizat și faptul că în cadrul ședinței de judecată în prima instanță au fost probate și scopurile speciale, care obligatoriu trebuie să

fie prezente în realizarea laturii subiective la încadrarea juridică a unei fapte ca infracțiune de tortură, potrivit art. 166¹ alin. (3) Cod penal, adică obținerea de la persoana efectiv torturată sau de la o persoană terță a informațiilor sau mărturisirilor; pedepsirea persoanei efectiv torturate pentru un act pe care această persoană sau terță persoană l-a săvârșit ori este bănuită că l-a comis; intimidarea sau exercitarea de presiuni asupra persoanei efectiv torturate sau asupra unei terțe persoane.

Astfel, consideră acuzarea, că acțiunile inculpatului Deadic Marian urmează a fi încadrate în baza art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal.

Cu referire la respingerea solicitării privind dispunerea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 2 045 lei, din contul inculpatului Deadic Marian, acuzarea a invocat că instanțele de fond au ignorat prevederile art. 227 alin. (1) și 229 Cod de procedură penală, în acest sens.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2019, a fost admis recursul, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs a indicat că prima instanță, constatând în descriptivul sentinței că inculpatul: *„a întreprins acțiuni de tortură în privința unei persoane minore, provocându-i dureri și suferințe fizice și psihice puternice în următoarele circumstanțe..., în biroul directoarei acestei instituții de învățământ Darea Maria, intenționat, a întreprins un șir de acțiuni de tortură în privința acestui minor..., care au provocat puternice dureri, suferințe fizice și psihice victimei...”*, a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, conform învinuirii formulate în rechizitoriu, adică în baza art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal și conform elementelor constitutive incluse în dispozitivul acestei norme.

De asemenea, instanța de recurs a stabilit că, prima instanță, în dispozitivul sentinței se contrazice, condamnând inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal și fără a constata în descriptiv o faptă infracțională în aspectul vizat și totodată constatând neclar și divergent că *„potrivit învinuirii înaintate inculpatului conform prevederilor art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, deși îmbracă toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate: obiectul juridic, latura obiectivă, latura subiectivă și subiectul, totuși există dubii cu privire la gradul de gravitate a durerii și a suferinței cauzate victimei minore.*

În acest context, instanța de recurs, a mai constatat că prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, inclusiv conform elementelor: *„de către o persoană care acționează cu titlul oficial...”*, depășind astfel limitele învinuirii înaintate, or, prin rechizitoriu, inculpatului Deadic Marian nu i-au fost incriminate asemenea circumstanțe de drept.

Astfel, instanța de recurs a conchis, că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Mai mult, reținând prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de recurs a menționat că instanța de apel, nu a respectat prevederile legale nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate, aceasta nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința total și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, menținând în parte o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Constatând în descriptiv că inculpatul: „a întreprins acțiuni de tortură în privința unei persoane minore, fiind o persoană cu funcție de răspundere, sub pretextul investigării a două cazuri de furt...., în biroul directoarei acestei instituții de învățământ Darea Maria, intenționat, a întreprins un șir de acțiuni de tortură în privința acestui minor, ce s-au materializat în...”, a descris fapta infracțională, considerată ca fiind dovedită, conform învinuirii formulate în rechizitoriu, adică în baza art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal și conform elementelor constitutive incluse în dispozitivul acestei norme.

Totodată, în dispozitiv s-a contrazis, dispunând neclar și divergent că: „Deadic Marian se consideră condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate suspendate condiționat, pe un termen de probațiune de 5 ani” și fără a constata în descriptiv vre-o faptă infracțională în aspectul menționat, fiind confuză soluția de menținere a condamnării anterioare dar cu stabilirea unei pedepse noi.

Instanța de recurs a mai stabilit, că instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, inclusiv conform elementelor: „de către o persoană care acționează cu titlul oficial...”, depășind limitele învinuirii formulate, ori, prin rechizitoriu inculpatului nu i-au fost incriminate asemenea împrejurări de drept.

De asemenea, instanța de recurs a precizat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5. din decizie, în modul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis că circumstanțele expuse atestă că instanțele de fond nu au judecat cauza penală în conformitate cu prevederile legale, deoarece au adoptat hotărâri care nu conțin motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii,

acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, și că recursul de pe rol este întemeiat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în latura penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Deadic Marian, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani, iar potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Deadic Marian, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

7.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, corect apreciindu-le și reținând în acțiunile lui Deadic Marian elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, *cauzarea intenționată a unei dureri și suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către persoană publică care acționează cu titlu oficial, săvârșit cu bună știință asupra unui minor.*

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că deși inculpatul Deadic Marian vina nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate se confirmă prin următoarele probe, și anume: declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Belinschi Arcadie (f.d.112-125, vol.III); declarațiile martorului Pletniova Nadejda (f.d.126-133, vol.III); declarațiile martorului Ursachi Luminița (f.d.140-254, vol.III); declarațiile martorului xxxxx xxxxx; declarațiile martorului xxxxx xxxxx (f.d.161-165, vol.III); declarațiile martorului Darea Maria (f.d.124-179, vol.III); declarațiile martorului Belii Ghenadie (f.d.182-184; vol.III); declarațiile martorului minor Cibotaru Viorel (f.d.149, vol.III); declarațiile martorului minor xxxxx xxxxx (f.d.194, vol.III); declarațiile martorului minor xxxxx xxxxx (f.d.215-217, vol.III); declarațiile martorului minor xxxxx xxxxx (f.d.231-234, vol.III); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 27 octombrie 2015 (f.d.3, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 octombrie 2015 (f.d.18, vol.I); actul nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 17 decembrie 2015 (f.d.81-82, vol.II); actul nr. 204a-2016 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 26 aprilie 2016 (f.d.220-222, vol.II).

În acest context, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a calificat fapta infracțională incriminată inculpatului Deadic Marian, în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, însă neîntemeiat a reținut în acțiunile inculpatului infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că Deadic Marian, deținând funcția de șef de sector de poliție nr. 3 Costești al Inspectoratului de poliție Rîșcani al IGP al MAI potrivit Ordinului nr. 27 EF din 06 martie 2013, și fiind astfel, conform art. 123 alin. (1) Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, având gradul special de locotenent colonel de poliție, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; încălcând grav prevederile art. 4 alin. (2) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, care stipulează că poliția nu aplică, nu încurajează și nu tolerează tortura, tratamentul inuman sau degradant; pct. 15) lit. f), g), m) și n), precum și pct. 16) lit. a), b) din Codul de etică și deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, potrivit căruia colaboratorul de poliție este obligat să vegheze întotdeauna la spiritul drepturilor fundamentale ale fiecăruia, precum și la libertatea de gândire, de conștiință, de religie, de exprimare, de reuniune pacifistă, de circulație și la dreptul asupra bunurilor proprii; să acționeze cu integritate și respect față de populație, ținând cont în mod special de situația indivizilor care fac parte din grupuri vulnerabile; să aplice forța fizică, mijloacele speciale și arma de foc numai în cazurile și în modul prevăzut de legislație; să respecte principiul prezumției nevinovăției, asigurând persoanei dreptul de a fi informat în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege, despre bănuielile formulate împotriva sa și despre dreptul său la apărare; colaboratorul de poliție îi este interzis să aplice, să încurajeze sau să tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla; să recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută, și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim; art. 4 alin. (1) și art. 5 al Legii nr. 218 din 19 octombrie 2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc; și a obligațiilor funcționale stipulate în fișa postului funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la tortură; să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru respingerea atacurilor asupra cetățenilor, asupra reprezentanților legali, asupra altor persoane antrenate în asigurarea ordinii și siguranței publice și în combaterea criminalității, pentru curmarea încălcărilor de lege, pentru reținerea delicventelor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale în cazul în care metodele neviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin; să respecte Constituția Republicii Moldova; să nu aplice, să nu încurajeze și să nu tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, contrar acestor obligații, Deadic Marian, cu scopul de a pedepsi pentru presupusele acțiuni ilegale, a întreprins acțiuni de

tratament inuman și degradat în privința unei persoane minore, provocându-i dureri și suferințe fizice și psihice în următoarele circumstanțe:

La 23 octombrie 2015, în perioada orelor 14:00-14:30, fiind o persoană cu funcție de răspundere, sub pretextul investigării a două cazuri de furt care au avut loc pe teritoriul administrativ unde el activa, urmărind în special scopul obținerii de la elevul școlii auxiliare internat al or. Costești, r-nul Rîșcani, xxxxx xxxxx, a mărturisirilor despre săvârșirea furtului de bicicletă de la xxxxx xxxxx, de pe teritoriul or. Costești, r-nul Rîșcani, și a furtului de bani de la minora xxxxx xxxxx, precum și pedepsirii lui xxxxx xxxxx pentru săvârșirea acestor două sustrageri de bunuri materiale, știind cu certitudine despre vârsta minoră a acestuia, s-a prezentat la sediul școlii auxiliare internat din or. Costești, r-nul Rîșcani, unde, în biroul directoarei acestei instituții de învățământ Darea Maria, intenționat, a săvârșit tratament inuman și degradant în privința acestui minor, ce s-au materializat în aplicarea forței fizice față de victima xxxxx xxxxx, prin lovirea acestuia cu palma de două ori în regiunea capului și provocarea lui a unei senzații fizice negative de durere în regiunea locurilor aplicării loviturilor; ordonarea și dezbrăcarea, în prezența a doi colegi de școală xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx și a doi profesori ai instituției nominalizate de învățământ, Darea Mana și Ursache Luminița, a victimei minore xxxxx xxxxx, de haine până la lingerie intimă, cu ulterioara percheziționare a lui și impunere de a efectua ocolul școlii internat, în lipsa îmbrăcămintei, în văzul tuturor elevilor și a personalului instituției de învățământ, stare de fapt ce a influențat psihicul victimei de pe urma situației de batjocură și luare în răs de pe urma acestor acțiuni, ultimul începând să plângă; demonstrarea victimei a unui creion luat de pe masa directoarei cu concomitentă amenințare a minorului xxxxx xxxxx cu introducerea în orificiul anal a acestui obiect, stare de fapt care pe moment i-a insuflat teama de o realizare eminentă a acestei amenințări și lipsa de siguranță a sa în fața acestei amenințări.

Instanța de apel a reținut, că aceste acțiuni, reieșind din caracterul și conținutul lor, circumstanțele în care au fost săvârșite, reacția tuturor participanților în timpul realizării lor, personalitatea victimei, au provocat, suferințe fizice și psihice victimei xxxxx xxxxx, exprimate în apariția la partea vătămată a sentimentului de teamă, de inferioritate și rușine față de cei din jur, a refuzului categoric al minorului de a frecventa instituția de învățământ, acțiuni prin care Deadi Marian a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, adică cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană cu funcții de răspundere, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.

Cu referire la obiectul juridic special al infracțiunii menționate, instanța de apel a indicat că aceasta are un caracter multiplu, și anume obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea

fizică sau psihică a persoanei, apărute împotriva tratamentului inuman ori degradant.

În ceea ce privește latura obiectivă a acestei infracțiuni, aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acțiune sau inacțiune de cauzare a unei dureri sau suferințe fizice sau psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant; urmările prejudiciabile constând în durerea sau suferința fizică ori psihică; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea dată este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii durerii sau suferinței psihice.

Referitor la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, instanța de apel a evidențiat că aceasta se caracterizează prin intenție directă sau indirectă.

Astfel, în opinia instanței de apel sunt nefondate argumentele acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Deadic Marian a elementelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, or, concluzia primei instanțe privind recalificarea faptei infracționale în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, este una corectă.

Totodată, instanța de apel a reținut faptul că întrucât prima instanță examinând cauza, corect a dispus calificarea acțiunilor inculpatului Deadic Marian conform prevederilor art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, totuși sentința urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel, deoarece circumstanțele stabilite de către prima instanță referitor la fapta infracțională, contravin normei penale reținută de aceasta.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că prima instanță analizând probele cercetate, corect a ajuns la concluzia privind prezența elementelor de tratament inuman și degradant în acțiunile lui Deadic Marian, însă contrar acestor probe, a reținut fapta de tortură săvârșită de inculpat.

Analizând latura subiectivă a infracțiunii de tortură, tratament inuman și degradant, instanța de apel a indicat că atât acțiunilor de tortură, precum și acțiunilor de tratament inuman și degradant este specific scopul urmărit, care este același atât pentru acțiunile de tortură, cât și pentru tratament inuman și degradant.

Referitor la calificarea acțiunilor săvârșite de subiectul infracțiunii, și anume de către inculpatul Deadic Marian, instanța de apel a precizat că urmează a fi luate în considerație circumstanțele în care au fost săvârșite acțiunile în privința victimei, și anume dacă era sau nu victima în paza făptuitorului, sau aceste acțiuni au fost săvârșite față de victima care nu se afla în paza făptuitorului.

În acest sens, instanța de apel a stabilit, că victima xxxxx xxxxx se afla în școala internat unde a venit și Deadic Marian, care în mod intenționat având scopul obținerii de la minorul suspus efectiv tratamentului inuman și

degradant, a informației despre furt și să-l pedepsească pentru fapta săvârșită, la intimidat exercitând presiuni asupra minorului xxxxx xxxxx.

De asemenea, instanța de apel a precizat că la calificarea infracțiunii, este necesar de a fi luată în considerație doctrina penală, care indică că la calificarea infracțiunii, urmează a fi reținute drept acțiuni de cauzare intenționată a unei dureri sau suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant și nu drept acțiuni de tortură dacă persistă îndoieli privind gradul de gravitate a durerii sau a suferințelor cauzate victimei.

Organul de urmărire penală a reținut în acțiunile lui Deadic Marian elementele infracțiunii de tortură reieșind din suferințele victimei, pe care le-a reținut drept puternice, însă analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că aceste suferințe nu pot fi apreciate ca fiind puternice, deoarece conform rapoartelor de expertiză medico-legale nu au fost stabilite leziuni corporale și la fel nu au fost stabilite semne ale traumei psihologice (f.d.82, vol.II).

Or, la calificarea acțiunilor săvârșite de Deadic Marian, influențează faptul că victima nu se afla nemijlocit în paza făptuitorului, precum și faptul că suferințele victimei, nu pot fi apreciate ca fiind unele puternice.

Respingând argumentele părții acuzării, instanța de apel a reținut concluziile raportului de expertiză medico-legal nr. 234/D din 12-16 noiembrie 2015, potrivit căruia în rezultatul examinării medico-legale a minorului xxxxx xxxxx, careva date obiective despre prezența unor vătămări corporale lipsesc (f.d.105, vol.I), or, aplicarea a două lovituri cu palma în regiunea capului de către inculpatul Deadic Marian lui xxxxx xxxxx, nu au fost capabile să-i provoace ultimului dureri pronunțate sau puternice, a vătămărilor corporale.

Astfel, instanța de apel a reiterat că violența fizică aplicată de către inculpatul Deadic Marian, în privința părții vătămate xxxxx xxxxx, nu a fost puternică, nu a provocat dureri fizice puternice sau pronunțate, nu a provocat vătămări corporale sau alte consecințe negative puternice pentru victima xxxxx xxxxx, respectiv gradul prejudiciabil al faptei săvârșite de Deadic Marian, nu a atins nivelul maxim prevăzut pentru calificarea acțiunilor de tortură după cum invocă partea acuzării în apel.

Reieșind din actul nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulator din 17 decembrie 2015, lui xxxxx xxxxx nu i-au fost cauzate nici traume psihologice, ca urmare a acțiunilor săvârșite de Deadic Mihail, or, comisia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie a constatat, că xxxxx xxxxx, de maladii psihice nu suferă, acesta putea să înțeleagă caracterul acțiunilor săvârșite de către Deadic Marian în privința lui, dar conținutul acestor nu a fost înțeles pe deplin, că în prezent minorul xxxxx xxxxx nu are nevoie de tratament cu necesitatea internării într-un spital de Psihiatrie, că xxxxx xxxxx posedă particularități psihologice individuale care ar fi putut influența comportamentul în timpul producerii evenimentelor și pe parcursul

urmăririi penale: susgibilitatea sporită, ceea ce înseamnă că poate fi ușor influențat de către alte persoane (mai ales persoane importante cu autoritate pentru el), tendință de a folosi minciuna pentru a obține beneficii, că reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, xxxxx xxxxx are înclinații spre sugestii din exterior, dependență de păreri străine, tendință de a minți, inventa, că în cadrul examinării actuale, expertizatul nu manifestă agresivitate față de Deadic Marian și că semne ale traumei psihologice nu se constată. Circumstanțe care se mai probează și prin declarațiile părții vătămate minore xxxxx xxxxx, ale reprezentantului acestuia precum și ale martorilor xxxxx xxxxx, xxxxx xxxxx, xxxxx xxxxx.

Cu referire la cheltuielile de judecată, reținând prevederile art. 143 alin. (1) pct. 2), 227 alin. (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind respingerea solicitării părții acuzării.

În acest context, instanța de apel a precizat că potrivit materialelor cauzei se atestă, că au fost efectuate expertize judiciare, fiind întocmite raportul de expertiză medico-legală nr. 234/D din 16 noiembrie 2015, actul nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală din 17 decembrie 2015 și actul nr. 204a-2016 din 11 ianuarie 2017 de expertiză psihiatrico-legală, în sumă totală de 2 045 lei.

Consideră instanța de apel, că sunt neîntemeiate argumentele acuzării cu privire la încasare cheltuielilor judiciare, menționând că prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, stabilesc că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când printre alte probe, nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

În concluzie, instanța de apel a indicat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei, vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, însă nu din contul inculpatului, după cum susține partea acuzării, din care motiv a apreciat ca fiind corectă soluția primei instanțe privind trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului.

8. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, indică că instanța de apel a reținut doar câteva din probele administrate de partea acuzării, acestea fără a fi supuse coroborării cu celelalte probe din dosar, din care motiv consideră că concluziile instanței de apel au un caracter generic asupra modului de cercetare și verificare a probatoriului administrat la materialele cauzei penale.

Astfel, menționează că contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel nu și-a motivat concluzia privind respingerea probelor

administrare de către partea acuzării, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 octombrie 2015, prin care a fost examinat biroul directoarei școlii auxiliare internat din or. Costești, r-nul Rîșcani; procesul-verbal de examinare din 28 octombrie 2015, prin care a fost examinat dosarul personal al elevului școlii auxiliare internat xxxxx xxxxx; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29 octombrie 2015 cu tabel foto anexă, prin care a fost examinat teritoriul școlii auxiliare internat din or. Costești, r-nul Rîșcani; raportul de expertiză medico-legală nr. 234/D din 16 noiembrie 2015, potrivit căruia în rezultatul examinării minorului xxxxx xxxxx, careva date obiective despre prezența unor vătămări corporale lipsesc; fotocopia extrasului din ordin nr. 27 EF din 06 martie 2013, prin care locotenentul colonel de poliție Deadic Marian, a fost numit, prin transfer, șef al sectorului de poliție nr. 3 Costești al Inspectoratului de poliție Rîșcani; actul nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 17 decembrie 2015, în privința lui xxxxx xxxxx; actul nr. 204a-2016 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 26 aprilie 2016, în privința lui Deadic Marian; procesul-verbal de ridicare din 06 septembrie 2016, prin care a fost ridicat catalogul clasei a IV-a, anul 2015, al școlii auxiliare internat Costești, r-nul Rîșcani; precum și procesul-verbal de examinare din 06 septembrie 2016, prin care a fost examinat catalogul clasei a IV-a, al școlii auxiliare internat Costești, r-nul Rîșcani.

Prin urmare, menționează partea acuzării că cauzare intenționată a unei dureri și suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant în privința minorului xxxxx xxxxx de către o persoană care exercită atribuțiile unei autorități publice, la caz fiind Deadic Marian, se confirmă prin declarațiile părții vătămate minore xxxxx xxxxx, reprezentantului acestuia Belinschi Arcadie, precum și prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către martorii Daria Maria, Ursachi Luminița și Gandraman Ludmila, declarațiile martorilor minori xxxxx xxxxx, xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx.

De asemenea, susține că potrivit CEDO, termenul „tortură”, desemnează orice act prin care se provoacă unei persoane, cu intenție, o durere sau suferințe puternice, de natură fizică sau psihică, în special cu scopul de a obține, de la această persoană sau de la o persoană terță, informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință sunt provocate de către un agent al autorității publice sau orice altă persoană care acționează cu titlul oficial, sau la instigarea sau cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane.

Mai indică acuzarea, că acțiunile care în mod obiectiv cauzează o intensitate suficientă de durere, vor fi considerate tortură indiferent dacă victima este femeie sau bărbat, ori dacă are o constituție fizică dezvoltată sau nu. Tortura este caracterizată ca fiind o formă intenționată de maltratare

pentru care este necesar un anumit nivel de pregătire și de efort pentru a acționa astfel.

Conchide partea acuzării că instanța de apel nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei din care motiv, eronat a concluzionat în privința recalificării acțiunilor inculpatului Deadic Marian

Referitor la cheltuielile de judecată în sumă de 2 045 lei, precizează partea acuzării că instanța de apel neîntemeiat a dispus respingerea încasării acestora din contul inculpatului, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate de către stat pentru efectuarea expertizelor medico-legală și psihiatrico-legală, iar în acest sens invocând prevederile art. 142 alin. (1), 227 alin. (1), 228 alin. (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea, susține că prin Legea privind modificarea și completarea unor acte normative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile (obligatorii) prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat, astfel concluzionând că cheltuielile judiciare care au fost suportate de stat în cauza penală, urmează a fi încasate din contul inculpatului Deadic Marian.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată, Colegiul penal lărgit atestă, că titularul acesteia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază*

soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și 12) când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că partea acuzării invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, confirmă vinovăția inculpatului Deadic Marian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, astfel precizând că acțiunile inculpatului greșit au fost recalificate în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal.

Cu referire la acest segment, Colegiul penal lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă că acestea confirmă vinovăția inculpatului Deadic Marian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit nu a constatat careva temeuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel, fiind solidară cu concluziile formulate de această instanță.

De altfel, instanța de recurs conchide că în speță nu și-a găsit confirmare nici temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia acuzatorul de stat susține că faptei săvârșite de inculpatul Deadic Marian i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La acest aspect se va reține că potrivit rechizitoriului, Deadic Marian a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, *tortura, adică orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere și suferințe fizice și psihice puternice cu scopul de a obține de*

la această persoană informații și mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida și de a exercita presiune asupra ei, din orice alt motiv, bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere și suferință este provocată de către o persoană publică, săvârșite cu bună știință asupra unui minor, de o persoană cu funcție de răspundere.

Totodată, de către prima instanță, Deadic Marian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, *cauzarea intenționată a durerii și suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică care acționează cu titlul oficial, săvârșit cu bună știință asupra unui minor.*

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de partea acuzării, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță, corect a dispus recalificarea acțiunilor inculpatului Deadic Marian conform prevederilor art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal și just a ajuns la concluzia că acțiunile acestuia întrunesc elementele componente ale infracțiunii de tratament inuman și degradant, însă contrar circumstanțelor expuse, a reținut fapta de tortură săvârșită de Deadic Marian, din care motiv instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe, în latura penală, și rejudecând cauza, l-a recunoscut vinovat și codamnat pe Deadic Marian în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat demonstrează prezența elementelor de tratament inuman și degradant în acțiunile lui Deadic Marian, stabilind că partea vătămată xxxxx xxxxx, se afla în școala internat unde a venit și Deadic Marian, care în mod intenționat având scopul obținerii informației despre furt de la minor, l-a supus unui tratament inuman și degradant, pedepsindu-l pentru fapta săvârșită și indimidându-l, exercitând presiuni asupra acestuia.

Deși recurentul consideră că acțiunile inculpatului Deadic Marian, întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, invocând că în speță au fost prezentate probe care demonstrează faptul că inculpatul Deadic Marian, i-a cauzat suferințe fizice și psihice puternice părții vătămate xxxxx xxxxx, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a constatat cu certitudine că violența fizică aplicată de către inculpatul Deadic Marian, părții vătămate xxxxx xxxxx, nu a fost puternică, nu a provocat dureri fizice pronunțate, nu a provocat vătămări corporale sau alte consecințe negative puternice, astfel că gradul prejudiciabil al faptei săvârșite de Deadic Marian, nu a atins nivelul maxim prevăzut pentru calificarea acțiunilor de tortură, reținând în acest sens actul nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulator din 17 decembrie 2015, în privința lui xxxxx xxxxx, precum și declarațiile părții vătămate minore xxxxx xxxxx, ale reprezentantului acestuia precum și ale martorilor xxxxx xxxxx, xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Deadic Marian, întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, soluție care este descrisă la pct. 7.1. ale acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Referitor la dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel privind respingerea solicitării procurorului de încasare din contul lui Deadic Marian în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 045 lei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a interpretat și a aplicat în acest sens prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, indicând motivele corespunzătoare, or, potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor de efectuare a expertizei este un drept discreționar al instanței. Norma juridică respectivă urmează a fi interpretată ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, prin care a fost exclus alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) al normei respective se face din contul bugetului de stat.

Prin urmare, se atestă acordarea posibilității instanțelor de judecată de a analiza și soluționa în fiecare caz concret chestiunea privind stabilirea subiectului pentru compensarea cheltuielilor judiciare, însă cu referire la caz prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, erau în vigoare la momentul întocmirii actelor pentru care se solicită încasarea sumei de 2 045 lei.

Aici, este de menționat că raportul de expertiză medico-legală nr. 234/D din 16 noiembrie 2015 (f.d.105, vol.I), actul nr. 595a-2015 de expertiză psihiatrico-legală din 17 decembrie 2015 (f.d.81-82, vol.II) și actul nr. 204a-2016 din 11 ianuarie 2017 de expertiză psihiatrico-legală (f.d.220-222, vol.II), au fost efectuate până la abrogarea acestei norme procesuale, respectiv cheltuielile suportate pentru întocmirea acestora corect au fost trecute în contul statului.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din

care recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Deadic Marian xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 decembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privindu-l pe **Deadic Marian xxxxx**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui Deadic Marian xxxxx.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, urma a fi admis, cu casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Rîșcani) din 05 decembrie 2017, Deadic Marian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani. Potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Deadic Marian, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani. A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Deadic Marian în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 2 045 (două mii, patruzeci și cinci) lei.

4. Instanța de apel, în al doilea set de proceduri, prin decizia adoptată la 17 decembrie 2020, a casat parțial sentința, în latura penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Deadic Marian, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 (cinci) ani, iar potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Deadic Marian, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Analizând textul deciziei recurate, în coraport cu motivele invocate de procuror, atest că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, la fel

și art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în acest sens fiind întemeiate argumentele recurentului.

La acest capitol, rețin faptul că, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a calificat fapta infracțională incriminată inculpatului Deadic Marian, în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, însă neîntemeiat a reținut în acțiunile inculpatului infracțiunea prevăzută de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, astfel în partea descriptivă a deciziei, la descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită în privința lui Deadic M., a menționat că: *"Deadic Marian, deținând funcția de șef de sector de poliție nr. 3 Costești al Inspectoratului de poliție Rîșcani al IGP al MAI potrivit Ordinului nr. 27 EF din 06 martie 2013, și fiind astfel, conform art. 123 alin. (1) Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, având gradul special de locotenent colonel de poliție, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, ..., Deadic Marian, cu scopul de a pedepsi pentru presupusele acțiuni ilegale, a întreprins acțiuni de tratament inuman și degradat în privința unei persoane minore, provocându-i dureri și suferințe fizice și psihice în următoarele circumstanțe:*

La 23 octombrie 2015, în perioada orelor 14:00-14:30, fiind o persoană cu funcție de răspundere, sub pretextul investigării a două cazuri de furt care au avut loc pe teritoriul administrativ unde el activa, urmărind în special scopul obținerii de la elevul școlii auxiliare internat al or. Costești, r-nul Rîșcani, xxxxx xxxxx, a mărturisirilor despre săvârșirea furtului de bicicletă de la xxxxx xxxxx, de pe teritoriul or. Costești, r-nul Rîșcani, și a furtului de bani de la minora xxxxx xxxxx, precum și pedepsirii lui xxxxx xxxxx pentru săvârșirea acestor două sustrageri de bunuri materiale, știind cu certitudine despre vârsta minoră a acestuia, s-a prezentat la sediul școlii auxiliare internat din or. Costești, r-nul Rîșcani, unde, în biroul directoarei acestei instituții de învățământ Darea Maria, intenționat, a săvârșit tratament inuman și degradant în privința acestui minor, ce s-au materializat în aplicarea forței fizice față de victima xxxxx xxxxx, prin lovirea acestuia cu palma de două ori în regiunea capului și provocarea lui a unei senzații fizice negative de durere în regiunea locurilor aplicării loviturilor; ordonarea și dezbrăcarea, în prezența a doi colegi de școală xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx și a doi profesori ai instituției nominalizate de învățământ, Darea Mana și Ursache Luminița, a victimei minore xxxxx xxxxx, de haine până la lingerie intimă, cu ulterioara perchezitionare a lui și impunere de a efectua ocolul școlii internat, în lipsa îmbrăcămintei, în văzul tuturor elevilor și a personalului instituției de învățământ, stare de fapt ce a influențat psihicul victimei de pe urma situației de batjocură și luare în râs de pe urma acestor acțiuni, ultimul începând să plângă; demonstrarea victimei a unui creion luat de pe masa directoarei cu concomitentă amenințare a minorului xxxxx xxxxx cu introducerea în orificiul anal a acestui obiect, stare de fapt care pe moment i-a insuflat teama de o realizare eminentă a acestei amenințări și lipsa de siguranță a sa în fața acestei amenințări.

Aceste acțiuni, reieșind din caracterul și conținutul lor, circumstanțele în care au fost săvârșite, reacția tuturor participanților în timpul realizării lor, personalitatea victimei, au provocat, suferințe fizice și psihice victimei xxxxx xxxxx, exprimate în apariția la partea vătămată a sentimentului de teamă, de inferioritate și rușine față de cei din jur, a refuzului categoric al minorului de a frecventa instituția de învățământ."

Ulterior, în motivarea deciziei, instanța de apel a opinat, că prin aceste acțiuni, Deadic Marian a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, adică *cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană cu funcții de răspundere, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.*

Deci, consider că sunt întemeiate argumentele procurorului, deoarece reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, constat că **acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte**, se constată că inculpatul era persoană cu funcție de răspundere și sub pretextul investigării a două cazuri de furt care au avut loc pe teritoriul administrativ unde el activa, urmărind în special scopul obținerii de la elevul școlii auxiliare internat al or. Costești, r-nul Râșcani, xxxxx xxxxx, a mărturisirilor despre săvârșirea furtului de bicicletă și a furtului de bani, precum și pedepsirii lui xxxxx xxxxx pentru săvârșirea acestor două sustrageri de bunuri materiale, s-a prezentat la sediul școlii auxiliare internat din or. Costești, r-nul Râșcani, unde, în biroul directoarei acestei instituții de învățământ Darea Maria, intenționat, a aplicat forța fizică față de victima xxxxx xxxxx, prin lovirea acestuia cu palma de două ori în regiunea capului și provocarea lui a unei senzații fizice negative de durere în regiunea locurilor aplicării loviturilor; ordonarea și dezbrăcarea, în prezența a doi colegi de școală xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx și a doi profesori ai instituției nominalizate de învățământ, Darea Mana și Ursache Luminița, a victimei minore xxxxx xxxxx, de haine până la lingerie intimă, cu ulterioara percheziționare a lui și impunere de a efectua ocolul școlii internat, în lipsa îmbrăcămintei, în văzul tuturor elevilor și a personalului instituției de învățământ, stare de fapt ce a influențat psihicul victimei de pe urma situației de batjocură și luare în râs de pe urma acestor acțiuni, ultimul începând să plângă; demonstrarea victimei a unui creion luat de pe masa directoarei cu concomitentă amenințare a minorului xxxxx xxxxx cu introducerea în orificiul anal a acestui obiect, stare de fapt care pe moment i-a insuflat teama de o realizare eminentă a acestei amenințări și lipsa de siguranță a sa în fața acestei amenințări, iar pe de altă parte recalifică acțiunile inculpatului în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, adică *cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană cu funcții de răspundere, săvârșită cu bună știință asupra unui minor, fără a lua în considerație* că Deadic M. a fost învinuit în baza art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, **tortura**, adică *orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice cu scopul de a obține de la această persoană sau de la o persoană terță informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis ori este*

bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a exercita presiune asupra ei, din orice alt motiv, bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică, săvârșite cu bună știință asupra unui minor, săvârșite de o persoană cu funcție de răspundere.

Reieșind din cele expuse, consider că, instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului în baza art.166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, însă în constatarea faptei reține aceleași elemente conform învinuirii și care se încadrează în baza art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, astfel concluziile instanței de apel menționate supra, sunt confuze și care nu se conciliază reciproc, instanța de apel nu a ținut cont de decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2019, comițind repetat aceleași erori la constatarea faptei și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, astfel argumentele procurorului sunt întemeiate.

Totodată, în conformitate cu art. 3 din CțEDO, termenul „tortură”, desemnează orice act prin care se provoacă unei persoane, **cu intenție, o durere sau suferințe puternice, de natură fizică sau psihică, în special cu scopul de a obține, de la această persoană sau de la o persoană terță, informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință sunt provocate de către un agent al autorității publice sau orice altă persoană care acționează cu titlul oficial, sau la instigarea sau cu consimțământul expres sau tăcit al unor asemenea persoane.**

Tortura constituie o formă agravantă și intenționată a unui tratament ori pedeapsă crude, inumane sau degradante. Din această noțiune rezultă patru elemente esențiale care constituie tortura:

- cauzarea unor suferințe sau dureri fizice sau psihice grave;
- cauzarea intenționată a durerii sau suferințelor;
- urmărirea unui scop anume, precum ar fi obținerea informației sau mărturiilor, pedepsirea, umilirea și înjosirea persoanei;
- cel care produce este agent al forței publice sau o persoană care acționează la instigarea sau cu consimțământul expres sau tăcit al acestuia.

Distincția dintre tortură și alte tipuri de maltratare se realizează conform diferenței de intensitate a durerii cauzate. Elementele subiective ale acestui criteriu bazate pe **sex, vârsta** și starea de sănătate a victimei **sunt relevante pentru evaluarea intensității unui tratament anume. Acțiunile care în mod obiectiv cauzează o intensitate suficientă de durere vor fi considerate tortură**, indiferent dacă victima este femeie sau bărbat, ori dacă are o constituție fizică dezvoltată sau nu. Tortura este caracterizată ca fiind o formă intenționată de maltratare pentru care este necesar un anumit nivel de pregătire și de efort pentru a acționa astfel.

De asemenea, constat că, instanța de apel nu a cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, nu a verificat și apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat întrunesc sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. a), e) Cod penal, luând în considerație circumstanțele cauzei, vârsta minora a victimei, intensitatea acțiunilor inculpatului și amenințările în privința unui minor în prezența mai multor persoane, care în rezultat a suferit o traumă și faptul că după cele întâmplate victima nu dorea să frecventeze școala, având sentimente de frica și rușine.

Astfel consider că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate, cu constatări contradictorii, în speță fiind incident temeiul pentru recurs invocat de procuror și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena